

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 536

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 iulie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
682.	2	Decizia nr. 233 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil	7-8	
683.	2	Decizia nr. 234 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271 ¹ alin. (1)—(4), alin. (5) în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă”, alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii	9-12	
684.	3	Decizia nr. 240 din 19 aprilie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative	12-15	
685.	3	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI		
686.	3	26.	— Ordin pentru aprobarea Normei tehnice energetice privind determinarea consumului propriu tehnologic în rețelele electrice de interes public — NTE 013/16/00	16
687.	4			
688.	4			
689.	4			
690.	5			
691.	5			
692.	5			
693.	6			
694.	6			
695.	6			

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a contribuției deosebite aduse la organizarea și conducerea activităților specifice necesare mentenanței tehnicii de comunicații și informatică aflate în dotarea armatei, precum și pentru depozitarea stocurilor de tehnică de comunicații și informatică,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, domnului colonel Ene Gheorghe Gabriel, comandantul Bazei 191 logistică pentru comunicații și informatică a Comandamentului comunicațiilor și informaticii.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 13 iulie 2016.
Nr. 682.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 744/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 septembrie 2016, doamna Eugenia-Carmen Verdeș, judecător la Tribunalul Vâlcea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 683.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 742/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 august 2016, doamna Iulia-Garofița Cărbune-Cosac, judecător la Tribunalul Constanța, delegată în funcția de președinte al Secției a II-a civile a Tribunalului Constanța, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 684.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 740/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mariana Grama, judecător la Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 685.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 745/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 11 septembrie 2016, doamna Olga-Melinda Sabău, judecător la Judecătoria Hațeg, delegată în funcția de președinte al Judecătoriei Hațeg, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 686.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 743/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 6 septembrie 2016, doamna Mariana Teodorescu, judecător la Tribunalul Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 687.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 738/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 septembrie 2016, domnul Marius-Daniel Cosma, judecător la Curtea de Apel Brașov, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 688.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 741/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 august 2016, domnul Teofil Boncu, judecător la Tribunalul Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 689.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 705/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Adriana Voicu, judecător la Judecătoria Răcari, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 690.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 703/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general-locotenent Ion Vasilache, procuror militar șef al Secției Parchetelor Militare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 691.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 704/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 august 2016, domnul Martin Constantin, procuror cu grad profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Suceava, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 692.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 746/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Camelia Ciobotariu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Vaslui, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 693.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 739/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Nicolae Ihora, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 14 iulie 2016.
Nr. 694.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui membru în Consiliul de administrație
al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 283 alin. (3) și art. 286 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Aura Cristina Mihăilă se numește în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în calitate de membru, până la expirarea mandatului în curs, respectiv 10 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 iulie 2016.
Nr. 695.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil, excepție ridicată de Regep Atila în Dosarul nr. 40.386/212/2014 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.249D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant că nu își poate asuma rolul de a crea, abroga sau modifica o normă juridică și nu se poate substitui legiuitorului, ceea ce dorește, de fapt, în prezenta cauză autorul excepției de neconstituționalitate. Pentru aceste motive pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 40.386/212/2014, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil**, excepție ridicată de Regep Atila într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în tăgada paternității și în stabilirea filiației.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 414 alin. (1) din Codul civil instituie prezumția de paternitate în favoarea soțului, fără ca actuala reglementare să fie suficient de precisă în indicarea soțului atunci când mama concepe copilul într-o căsătorie anterioară, fără a încheia o nouă căsătorie, situație în care prezumția de paternitate vizează un soț inexistent. Absența din conținutul normei a referinței la calitatea de fost soț se datorează intenției corecte a legiuitorului de a-l scuti pe fostul soț de obligația de a suporta efectele unei prezumții de paternitate chiar și după desființarea sau încetarea efectelor unei căsătorii anterioare. Aceasta, inclusiv datorită faptului că, odată aplicată, prezumția de paternitate l-ar viza pe fostul soț pe o durată de timp egală cu timpul legal al concepției reglementat de art. 412 din Codul civil, obligându-l să îi suporte efectele juridice.

6. Se mai susține că noul Cod civil a înțeles să modifice optica legislativă asupra sferei de aplicare a prezumției de

paternitate a fostului soț al mamei, în sensul reducerii acesteia, datorată noilor realități sociale, precum și a necesității de a proteja individul de efectele negative ale unei prezumții de paternitate răsfrânte asupra ulterioarei sale vieți private.

7. Se mai arată că noțiunea de copil din afara căsătoriei din cuprinsul art. 408 alin. (3) din Codul civil nu concordă cu cea prioritară a prevederilor art. 3 din Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei. Astfel, art. 408 alin. (3) din Codul civil se referă la „*filiația față de tatăl din afara căsătoriei*”, și nu la „*filiația față de tată a tuturor copiilor născuți în afara căsătoriei*” în sensul art. 3 din Convenție. Prin „copil din afara căsătoriei”, Convenția înțelege copilul născut în afara căsătoriei, în timp ce Codul civil înțelege doar copilul conceput în afara căsătoriei.

8. În concluzie, arată că se impune înlăturarea ca neconstituțională a prevederilor art. 414 alin. (1) din Codul civil privitoare la prezumția de paternitate cu privire la copilul „conceput” în timpul căsătoriei, deoarece este contrar dreptului la viață privată și intimă al fostului soț ca acesta să suporte efectele prezumției de paternitate după desființarea sau desfacerea căsătoriei, pe întreaga durată de timp aferentă timpului legal al concepției. De asemenea, este contrar dreptului la familie al fostului soț, efectele prezumției de paternitate producându-se ulterior desființării sau desfacerii căsătoriei sale anterioare.

9. Se încalcă și regimul special de protecție de care trebuie să se bucure copiii și tinerii, care trebuie să beneficieze de stabilirea corectă a filiației, în acord cu prevederile prioritare ale tratatelor internaționale.

10. De vreme ce recunoașterea filiației față de copilul conceput și născut în afara căsătoriei se poate face pe cale de recunoaștere, același lucru ar trebui să fie posibil, în absența opozițiilor și contestațiilor, și în cazul unui copil născut ulterior desfacerii sau desființării unei căsătorii, fără să mai fie necesară parcurgerea traumatizantei proceduri a răsturnării prezumției de paternitate în cadrul unei acțiuni în tăgada paternității.

11. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, instituirea prezumției de paternitate având în vedere interesul exclusiv al copilului. Chiar dacă legiuitorul nu a inclus în textul criticat sintagma „fostul soț”, este în interesul minorului stabilirea paternității în funcție de starea civilă a mamei la data concepției copilului sau la data nașterii acestuia, fiind suficient ca la oricare dintre aceste momente mama să fi fost căsătorită. Prin instituirea prezumției de paternitate se urmărește protecția ordinii publice și a bunelor moravuri.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil, care au următorul cuprins:

— Art. 408 alin. (3): „*Filiația față de tatăl din afara căsătoriei se stabilește prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească, după caz.*”;

— Art. 414 alin. (1): „*Copilul născut sau conceput în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei.*”

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 49 alin. (1) privind protecția copiilor și a tinerilor. De asemenea, se invocă și art. 3 din Convenția europeană asupra statutului juridic al copiilor născuți în afara căsătoriei, încheiată la Strasbourg la 15 octombrie 1975, la care România a aderat prin Legea nr. 101/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 30 septembrie 1992, potrivit căruia „*Filiația față de tată a tuturor copiilor născuți în afara căsătoriei poate fi constatată sau stabilită prin recunoaștere voluntară sau prin hotărârea judecătorească.*”

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate referitoare la modul de stabilire a filiației, respectiv filiația față de tatăl din afara căsătoriei se stabilește prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească, și cele referitoare la prezumția de paternitate, potrivit căruia copilul născut sau conceput în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei, nu sunt de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la viața intimă, familială și privată sau a celor referitoare la protecția copiilor și a tinerilor.

20. Astfel, stabilirea filiației față de tată diferă în cazul copilului din căsătorie față de cazul copilului din afara căsătoriei.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Regep Atila în Dosarul nr. 40.386/212/2014 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 408 alin. (3) și art. 414 alin. (1) din Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

Dacă pentru copilul născut din afara căsătoriei se poate stabili prin recunoaștere sau prin hotărâre judecătorească, paternitatea din căsătorie se stabilește prin aplicarea prezumției de paternitate, respectiv copilul născut sau conceput în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei. În ceea ce privește concepția, având în vedere că nu se poate determina cu precizie data concepției unui copil, legiuitorul, pe baza datelor științifice medicale privind durata minimă și maximă a sarcinii, a stabilit că timpul legal al concepției este cuprins între a 300-a zi și a 180-a zi dinaintea nașterii copilului [art. 412 alin. (1) din Codul civil]. Instituirea prezumției de paternitate are în vedere interesul exclusiv al copilului și are rațiunea în ideea de protecție a ordinii publice și a bunelor moravuri.

21. Răsturnarea prezumției de paternitate poate fi făcută potrivit art. 429 din Codul civil pe cale de acțiune, titulari ai dreptului la acțiune fiind soțul mamei, mama, tatăl biologic, precum și copilul. Tatăl biologic poate introduce acțiune împotriva soțului mamei și a copilului. Potrivit art. 414 alin. (2) din Codul civil, paternitatea prezumată a copilului conceput sau născut în timpul căsătoriei poate fi tăgăduită dacă este cu neputință ca soțul mamei să fie tatăl copilului.

22. Referitor la critica privind faptul că în cuprinsul art. 414 din Codul civil nu este inclusă sintagma „fostul soț”, Curtea apreciază că stabilirea paternității în funcție de starea civilă a mamei la data concepției copilului sau la data nașterii acestuia, fiind suficient ca la oricare dintre aceste momente mama să fie căsătorită, este în interesul superior al copilului.

23. Mai mult, Curtea reține că din dispozițiile constituționale ale art. 48 alin. (3), potrivit cărora „*Copiii din afara căsătoriei sunt egali în fața legii cu cei din căsătorie*”, rezultă, fără putere de tăgadă, că un copil din căsătorie este cel conceput sau născut în timpul căsătoriei. Legiuitorul nu are nicio marjă de apreciere în privința acestor exigențe constituționale, prezumția de paternitate fiind o măsură indisolubilă și intrinsecă legată de familie și de protecția pe care legea o acordă acesteia. Astfel, se asigură un climat de ordine și securitate juridică în privința filiației copilului rezultat din căsătorie și o măsură de protejare a ordinii publice și a bunelor moravuri.

24. Așadar, stabilirea paternității copilului din căsătorie prin aplicarea prezumției de paternitate, reglementată de art. 414 din Codul civil, potrivit căruia „*copilul născut în timpul căsătoriei are ca tată pe soțul mamei*”, și stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei fie prin recunoașterea voluntară din partea pretinsului tată, fie prin acțiune în justiție pentru stabilirea paternității nu sunt de natură a aduce atingere dispozițiilor și principiilor constituționale invocate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (1)—(4), alin. (5) în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă”, alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 6.819/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.252D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Unitatea Administrativ-Teritorială — Orașul Otopeni a depus la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă față de jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 8.819 din 25 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.819/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Financiar Urban — S.R.L. din Pitești într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014 s-au introdus în Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 34/2006 prevederile art. 271¹, scopul declarat al acestei modificări legislative fiind acela de a adopta măsuri urgente care să fluidizeze procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică și să protejeze autoritățile contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive. Art. 271¹ impune constituirea de către contestatori, alții decât autoritatea contractantă, a unei garanții de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia. Textul dispune pierderea garanției de bună conduită în situația în care contestația este respinsă. Deși este percepută cu titlu de garanție, adică o sumă de bani ce rămâne la dispoziția organului administrativ pe durata soluționării contestațiilor și care ar putea fi utilizată doar spre a fi îndeplinite pretențiile părții care ar dovedi că a suferit un prejudiciu din exercitarea unei asemenea acțiuni (cum este cazul cauțiunilor judiciare), în cazul garanției de bună conduită soluția este de reținere a acestei sume pentru simplul fapt că a fost respinsă contestația. În realitate nu este vorba despre o garanție, ci despre o taxă instituită în sarcina contestatorului, taxă ce nu ar fi percepută decât în situația în care contestația ar fi admisă.

7. Astfel, prevederile criticate sunt contrare art. 21 alin. (4) din Constituție, deoarece nu se poate impune unui subiect de drept care adoptă decizia de a se supune unei jurisdicții administrative să achite o taxă în situația în care contestația este respinsă, fiind evident că procedura în fața Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor este o procedură administrativă, având în vedere dispozițiile art. 257 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

8. Menționează că textul criticat nu prevede posibilitatea autorității contractante de a reține din garanția de bună conduită o sumă de bani egală cu despăgubirea ce s-ar cuveni pentru exercitarea cu rea-credință a dreptului de a contesta, ci obligația de a reține întreaga sumă de bani constituită cu titlu de garanție de bună conduită. Ideea de a nu condiționa reținerea sumei constituite cu titlu de garanție de existența unui prejudiciu în patrimoniul autorității contractante și de a reține întreaga sumă constituită cu acest titlu în orice caz de respingere a contestației nu este specifică noțiunii de garanție. Se instituie în sarcina contestatorului obligația de a plăti o taxă, și nu de a constitui o garanție, taxă datorată la depunerea contestației și reținută în situația în care contestația este respinsă. Nu simpla respingere a contestației trebuie să constituie motivul pentru reținerea garanției de bună conduită, după cum nici obligația de a constitui această garanție nu trebuie să reprezinte un fine de neprimire pentru soluționarea contestației. Astfel, este evident că în aceste circumstanțe nu se mai poate vorbi despre jurisdicții administrative gratuite, ci despre taxe impuse anumitor subiecte de drept care, potrivit legii, au dreptul să sesizeze un organ administrativ.

9. În fine, arată că instanța de contencios constituțional a reținut, în jurisprudența sa, că nu s-ar aduce atingere caracterului gratuit al jurisdicțiilor administrative pentru că suma impusă contestatarilor cu titlu de garanție de bună conduită nu este încasată, în cazul respingerii, de către Consiliul Național pentru Soluționarea Contestațiilor, ci de către autoritatea contractantă. Or, pentru contestator nu are importanță cine încasează această sumă, întrucât scopul art. 21 din Constituție este acela de a nu impune contestatorului ce se adresează unui organ administrativ cu atribuții jurisdicționale o sarcină pecuniară pentru formularea contestației.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, atât prin prisma dispozițiilor constituționale invocate, respectiv art. 21 alin. (4), această garanție fiind în primul rând prea împovărătoare în litigiile privind achizițiile publice, care, deși nu are natura juridică a unei taxe judiciare de timbru, este de natură a afecta caracterul gratuit al jurisdicției administrative, în contextul în care este prevăzută ca o condiție de admisibilitate a contestației sau plângerii, astfel încât ea trebuie înaintată odată cu depunerea contestației sau plângerii. Pe de altă parte, prezumându-se că respingerea plângerii nu reprezintă buna conduită, care conduce automat la reținerea garanției, încalcă dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție, întrucât jurisdicțiile administrative sunt gratuite, indiferent ce soluție adoptă autoritatea administrativ-jurisdicțională, situația respingerii contestației/plângerii reprezentând consecința unui act de jurisdicție, fără să fie în mod automat un rezultat al relei conduite a contestatorului/petentului. De asemenea apreciază că se încalcă principiul accesului liber la justiție, în condițiile în care ofertantul căruia i s-a respins oferta nu se poate adresa justiției decât dacă indisponibilizează o sumă consistentă, pe durata desfășurării procedurilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor și a instanței de judecată, consemnarea acestei garanții fiind o condiție de admisibilitate a contestației/plângerii. Totodată, consideră că prevederile criticate sunt neconstituționale și prin prisma faptului că încalcă principiul proporționalității. Având în vedere că dispozițiile referitoare la obligația ofertanților de a constitui garanția de participare în scopul de a proteja autoritatea contractantă față de riscul unui eventual comportament necorespunzător al acestora pe întreaga perioadă derulată până la încheierea contractului sunt în vigoare, constituirea unei garanții în plus, pentru asigurarea aceluiși risc, nu este adecvată scopului reglementării și este de natură să încalce dispozițiile art. 21 din Constituție.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, față de jurisprudența Curții Constituționale, sens în care arată că, în ceea ce privește caracterul neoneros al procedurii jurisdicțional-administrative, sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta sau, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 au fost introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 30 iunie 2014. Având în vedere motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate, precum și jurisprudența Curții Constituționale în materie, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 271¹ alin. (1)—(4), alin. (5) în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă”, alin. (6) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, care au următorul cuprins:

— Art. 271¹: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2)

lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) *Garanția de bună conduită trebuie [...] și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.*

(6) *În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)—(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)—(5) se aplică în mod corespunzător.*

(7) *Prevederile alin. (1)—(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281.”*

16. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (4) potrivit căruia „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite*”.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 750 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și a constatat că sintagma „*și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă*” este neconstituțională.

18. Ca atare, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*” și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (5) [în ce privește sintagma „*și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă*”] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 a devenit inadmisibilă.

19. De asemenea, Curtea observă că, astfel cum reiese din actele depuse la dosarul cauzei, autoarea excepției de neconstituționalitate nu a constituit garanția de bună conduită, iar, potrivit art. 271¹ alin. (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aceste prevederi instituie condițiile de valabilitate ale garanției de bună conduită și cazurile reținerii acesteia. Prin urmare, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei deduse judecării, Curtea constată că prevederile art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu îndeplinesc condiția legăturii cu soluționarea cauzei, astfel cum stabilește art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 271¹ alin. (6) este inadmisibilă.

20. Referitor la prevederile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 se constată că are incidență jurisprudența recentă a instanței de contencios constituțional, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 766 din 10 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 11 ianuarie 2016, sau Decizia nr. 753 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2016. Astfel, analizând dispozițiile ce reglementează procedura soluționării

contestațiilor în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor prin raportare la normele constituționale care consacră gratuitatea jurisdicțiilor administrative, art. 21 alin. (4) din Constituție, Curtea a constatat că nu există nicio normă care să ateste existența vreunei taxe sau cauțiuni care să se facă venit la bugetul de stat ori la bugetul autorității administrativ-jurisdicționale. Curtea a reținut că gratuitatea consacrată de norma constituțională cuprinsă în art. 21 alin. (4) semnifică lipsa oricărei contraprestații pecuniare din partea persoanei care, alegând calea contenciosului administrativ-jurisdicțional, beneficiază gratuit de serviciul prestat de autoritatea administrativ-jurisdicțională (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 282 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 11 mai 2012). Curtea a reținut, totodată, că soluția legislativă criticată respectă cerința constituțională referitoare la caracterul neoneror al procedurii administrativ-jurisdicționale, întrucât sumele reprezentând garanția de bună conduită se fac venit la autoritatea contractantă, fără a constitui o taxă pentru administrarea justiției sau prestarea unor servicii de către aceasta ori, după caz, de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor.

21. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu fixează imperativ urmarea căii de atac administrativ-jurisdicționale, ci o prevăd ca o facultate de care beneficiază persoana care se consideră vătămată. Rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut această cale a fost aceea de a institui o modalitate eficientă de prevenire și limitare a abuzului de drept, având în vedere faptul că soluționarea contestațiilor în materia achizițiilor publice este necesar să se desfășoare și să se judece după o procedură caracterizată prin celeritate. Existența acestei căi nu împiedică respectiva persoană să apeleze direct la calea de atac judiciară, în măsura în care apreciază că aceasta îi servește mai bine interesele. Nicio dispoziție din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 nu prevede că actele autorităților contractante pot fi atacate numai la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum nicio dispoziție din același act normativ nu împiedică persoana să se adreseze instanțelor de judecată. Neexistând stabilită o interdicție în privința sesizării directe a instanțelor de judecată, persoanele pot recurge la această sesizare (Decizia nr. 284 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 21 mai 2012).

22. De altfel, Curtea a constatat că această garanție de bună conduită are semnificația unei cauțiuni menite să asigure exercitarea corespunzătoare și neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecințele procesuale care decurg din finalitatea urmărită prin instituirea acesteia (Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, paragraful 41).

23. Distinct de acestea, în ceea ce privește susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că „*textul criticat nu prevede posibilitatea autorității contractante de a reține din garanția de bună conduită o sumă de bani egală cu despăgubirea ce s-ar cuveni pentru exercitarea cu rea-credință a dreptului de a contesta, ci obligația de a reține întreaga sumă de bani constituită cu titlu de garanție de bună conduită*”, este de menționat că instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, *precitată*, a constatat că dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, întrucât este îngreunat accesul liber la justiție — art. 21 alin. (1) din Constituție, prin descurajarea contestatorului de a formula o contestație/cerere/plângere, considerându-se *de plano* că orice respingere se convertește într-o sancțiune pentru un comportament necorespunzător.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 și cu unanimitate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă” și a dispozițiilor art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Financiar Urban — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 6.819/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 271¹ alin. (1)—(4) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (5) în ce privește sintagma „și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 240

din 19 aprilie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ștefania Sofronea

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri

sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 826/99/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.527D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 826/99/2014, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată, din oficiu, de către instanța judecătorească într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea recursului declarat de pârâta Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților (denumită în continuare *A.N.R.P.*) împotriva Sentinței civile nr. 2.222/CA din 18 noiembrie 2014 a Tribunalului Iași, prin care s-a admis în parte cererea formulată de reclamanta Raluca Ornella Manole (Andronescu) și a fost obligată pârâta la plata unei sume de bani cu titlu de despăgubire, stabilite prin Hotărârea nr. 468 din 26 iunie 2008 a Comisiei Județene Iași pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și celor ale art. 21 privind accesul liber la justiție. În acest sens arată că, după pronunțarea sentinței recurate în prezenta cauză, sentință prin care s-a dispus obligarea *A.N.R.P.* la plata despăgubirilor, a intrat în vigoare Legea nr. 164/2014, care a adus importante modificări procedurii de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legilor nr. 9/1998 și nr. 290/2003, modificările referindu-se și la termenele de plată, dar și la competențele instituțiilor de stat de efectuare a plăților despăgubirilor. Mai arată instanța că reclamanta se află în situația prevăzută la art. 9 lit. a) din Legea nr. 164/2014, pe numele său fiind emisă o hotărâre a comisiei județene de aplicare a Legii nr. 290/2003 prin care s-a stabilit dreptul la despăgubiri și quantumul acestora, hotărâre anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014. Or, potrivit legii noi, în cazul său, plata urmează a se face eşalonat, iar potrivit art. 10 alin. (6) din Legea nr. 164/2014, *A.N.R.P.* are obligația emiterii unor titluri de plată anuale, urmând ca, potrivit art. 11 din legea nouă, plata efectivă să se realizeze de Ministerul Finanțelor Publice.

6. Instanța de judecată observă că, prin intervenirea noii legi, ulterioare chiar pronunțării sentinței primei instanțe, statul, debitor în prezenta cauză, „apare a face posibilă blocarea acțiunii reclamantei la instanța de judecată, fie prin invocarea excepției prematurității, fie prin cea a lipsei de calitate procesuală”. Astfel, dacă la momentul sesizării instanței de judecată, legea procedurală specială nu prevedea condiții speciale de solicitare a plății de despăgubiri, la acel moment o acțiune ca cea a reclamantei putând fi introdusă împotriva pârâtei (în temeiul art. 11 din Legea nr. 290/2003), „pe parcursul judecării au apărut dispoziții de procedură emise de debitor care apar a fi de natură fie de a nu mai primi părțile în cauză (față de obiectul acțiunii — obligare la plată, potrivit Legii nr. 164/2014, calitate procesuală ar avea Ministerul Finanțelor Publice), fie a nu primi chiar acțiunea (plata efectivă făcându-se după o altă operațiune administrativă, adică doar după emiterea titlului de plată, potrivit Legii nr. 164/2014). Or, nici părțile și nici obiectul acțiunii nu pot fi modificate în recurs, fază în care se află reclamanta.” În concluzie, instanța de judecată consideră că art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, care impune aplicarea acestei legi inclusiv la litigiile aflate pe rol introduse anterior intrării ei în vigoare, „este de natură a afecta principiul neretroactivității legii, deoarece modificările aparent procedurale aduse de această lege apar a fi de natură a afecta raporturile juridice primordiale dintre părți, dar și principiul accesului neîngrădit la instanța de judecată, cât timp statul, în calitate sa de legiuitor și de pârât debitor, ar putea determina cursul proceselor, împiedicând reclamantii creditorii la apărarea drepturilor pe care le pretindeau la formularea acțiunii.”

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că normele criticate se aplică numai pentru viitor, neputându-se reține aplicarea acestora retroactivă. În raport cu art. 21 din Constituție menționează că dispozițiile de lege criticate nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție, deoarece legea prevede posibilitatea persoanei îndreptățite de a se adresa instanței judecătorești atât în cazul în care este nemulțumită de soluția dată, cât și în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute de lege, iar suspendarea executării silite reprezintă efectul legal inerent plății eşalonate, stabilite de legiuitor. În plus, măsurile reglementate prin Legea nr. 164/2014 au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata despăgubirilor, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de-o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Astfel, dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 nu aduc atingere principiului neretroactivității legii, întrucât se aplică după intrarea lor în vigoare având domeniul lor propriu de aplicare, iar ele însele nu sunt de natură a curma procesul aflat pe rolul unei instanțe. Un act normativ nou (în speță, Legea nr. 164/2014) nu face altceva decât să refuze supraviețuirea anumitor dispoziții din legislația

anterioară în materie și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare și nu este retroactiv atât timp cât nu se aplică unor raporturi juridice finalizate în temeiul actului normativ abrogat. Este adevărat că acțiunea în justiție a fost promovată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014 (și anume 18 decembrie 2014), prin care s-au instituit noi termene de soluționare a dosarelor și modalități de plată a despăgubirilor stabilite, iar în timpul litigiului a intervenit Legea nr. 164/2014, care se aplică și cauzelor aflate pe rol. Însă, în prezenta cauză, instanța a apreciat că reclamantei îi sunt aplicabile dispozițiile art. 9 lit. a) din Legea nr. 164/2014, potrivit căruia „*Actul administrativ prin care se stabilește dreptul la despăgubiri și cuantumul acestora este, după caz: a) hotărârea comisiei județene, respectiv a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, emisă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi*”, ceea ce conduce la aplicarea art. 10 alin. (1) din același act normativ, care stabilește că „*Plata despăgubirilor stabilite prin actele administrative prevăzute la art. 9 lit. a) și b) se efectuează în ordinea cronologică a emiterii acestora, în tranșe anuale egale, eşalonat, pe o perioadă de 5 ani, începând cu data de 1 ianuarie 2015.*” Prin urmare, din economia normelor indicate nu rezultă că după terminarea procesului ar putea interveni o reluare a noii proceduri administrative, ci doar plata eşalonată. Pe de altă parte, raportat la susținerile instanței de judecată — autoare a excepției de neconstituționalitate privind blocarea acțiunii reclamantei la accesul la instanța judecătorească, Avocatul Poporului consideră că modul de interpretare a unei legi și de aplicare a unui act normativ nou asupra proceselor aflate pe rol nu poate fi decât de competența exclusivă a instanței judecătorești. În această situație, Curtea Constituțională nu se poate substitui instanței în stabilirea legii aplicabile litigiului, în condițiile în care, în virtutea rolului ei activ, instanța de judecată tocmai acest lucru trebuie să îl realizeze. Referitor la susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate privind excepția prematurității acțiunii invocă Decizia Curții Constituționale nr. 88 din 27 februarie 2014. Evidențind situația dintr-o perspectivă de ansamblu, Avocatul Poporului menționează că aplicarea retroactivă a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 cu incidența noilor termene instituite de acest act normativ putea conduce la o situație similară celei reglementate de art. 4 teza a doua raportate la art. 33 și la art. 34 din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, doar în măsura în care printr-o hotărâre judecătorească s-ar dispune reluarea fazei administrative. Ca atare, cu luarea în considerare a celor stabilite de instanța de contencios constituțional, dar și a faptului că în prezenta speță invocarea excepției prematurității sau a lipsei calității procesuale nu ar determina o suprimare a procesului și reluarea fazei administrative de soluționare a dosarelor de acordare a despăgubirilor, cu respectarea termenelor prevăzute de Legea nr. 164/2014, Avocatul Poporului consideră că neconstituționalitatea normelor criticate nu poate fi pusă în discuție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise depuse la dosar de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 15 decembrie 2014, dispoziții care au următorul cuprins: „*Dispozițiile prezentei legi referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.*”

13. Instanța de judecată susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile și celor ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, Curtea respingând ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, prin deciziile nr. 855 și nr. 865 din 10 decembrie 2015, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 4 martie 2016, și prin deciziile nr. 14 și nr. 15 din 19 ianuarie 2016, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 22 martie 2016.

15. Prin Decizia nr. 855 din 10 decembrie 2015, precitată, paragraful 15, Curtea a constatat că, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile legale criticate care instituie reguli privind plata despăgubirilor nu au caracter retroactiv. În acord cu jurisprudența sa constantă, Curtea a reținut că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea, de exemplu, deciziile nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002, nr. 458 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 13 ianuarie 2004, sau nr. 294 din 6 iulie 2004, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004). La paragraful 16 al aceleiași decizii, Curtea a constatat că ipoteza avută în vedere de prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 este aceea a unei obligații neexecutate, deci a unei situații juridice în curs, față de care noua reglementare nu poate fi decât imediat aplicabilă. Totodată, Curtea a observat că prevederile de lege criticate dispun pentru viitor, urmând a fi aplicate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, respectiv 18 decembrie 2014.

16. Prin Decizia nr. 865 din 10 decembrie 2015, precitată, paragraful 24, Curtea a reținut că normele de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc domeniul de aplicare a legii sub aspectul modalității de plată a despăgubirilor, fără a interfera cu privire la existența sau întinderea despăgubirilor deja stabilite prin deciziile de plată și hotărârile definitive emise în temeiul legilor reparatorii. Totodată, la paragrafele 26 și 27 ale aceleiași decizii, Curtea a constatat că, distingând între stabilirea despăgubirilor — art. 3 alin. (1) din Legea nr. 164/2014, și plata acestora — art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014, legiuitorul a stabilit că prevederile de lege referitoare la plata despăgubirilor se aplică cererilor soluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 164/2014, pentru care nu s-a efectuat plata, cererilor nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii, precum și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și

completările ulterioare. Astfel, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 164/2014, plata despăgubirilor se efectuează, în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, în condițiile prevăzute de art. 10 din Legea nr. 164/2014. Așadar, recunoscând dreptul la despăgubire născut sub imperiul vechii legi, prevederile legale criticate instituie reguli privind plata despăgubirilor fără a avea un caracter retroactiv.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile sus-menționate, precum și considerentele acestora își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 din Constituție, potrivit căreia se blochează acțiunile în justiție, Curtea reține că și aceasta este neîntemeiată, de vreme ce dispozițiile de lege criticate nu împiedică dreptul oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor sale, ci doar stabilesc că prevederile referitoare la *plata* despăgubirilor — în tranșe anuale egale, eșalonat, pe o perioadă de 5 ani, în condițiile prevăzute de art. 10 din Legea nr. 164/2014 — se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect acordarea de despăgubiri în baza Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, nu se neagă dreptul de formula cereri în justiție având ca obiect stabilirea de despăgubiri și nici nu se blochează acțiunile în justiție, așa cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 826/99/2014 și constată că dispozițiile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 164/2014 privind unele măsuri pentru accelerarea și finalizarea procesului de soluționare a cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, și pentru modificarea unor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 aprilie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normei tehnice energetice privind determinarea consumului propriu tehnologic în rețelele electrice de interes public — NTE 013/16/00

Având în vedere prevederile art. 36 alin. (7) lit. n) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. d) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma tehnică energetică privind determinarea consumului propriu tehnologic în rețelele electrice de interes public — NTE 013/16/00, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorul de transport și de sistem, precum și operatorii de distribuție a energiei electrice duc la îndeplinire

prevederile prezentului ordin, iar departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 22 iunie 2016.
Nr. 26.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

